

Preek enzo...

Gedachtenis stenen in de bezinningsruimte in de Opstandingskerk

“Waarom staan die stenen daar?”

In het boek Jozua (H3 en H4) horen we hoe God het volk Israël door de Jordaan het beloofde land binnen brengt. Jozua laat een gedenkteken maken van 12 stenen. Deze stenen zullen het volk altijd blijven herinneren aan Gods grote daden.

Het is een zichtbaar gedenkteken. Als de kinderen later vragen: “Waarom staan die stenen daar?” Dan hebben de ouders de mogelijkheid om over hun verhaal met God te vertellen. Het is een verhaal van redding en bevrijding.

In de kerk liggen gedachtenis-stenen. Deze stenen herinneren ons aan de vorige generatie. De stenen nodigen ons uit om de levensverhalen van deze mensen te blijven vertellen.

In de kerk vertellen we de levensverhalen van mensen in het licht van God.

Want we geloven dat God met deze

mensen meeding, hun leven lang. Hij was er steeds bij.

Wie zijn wij?

Wij zijn levende stenen. God wandelt met ons door het leven van elke dag. Soms voelen we dat heel duidelijk, zien we wonderlijken van liefde en licht in ons leven gebeuren. Daar mogen we van getuigen. Soms ervaren we dat helemaal niet. Dan mogen we elkaar vasthouden en met vallen en opstaan op vertrouwen dat het goed komt.

Immers: *Onze hulp is de naam van de HEER, die hemel en aarde gemaakt heeft.* (Psalm 124:8) Zijn trouw duurt eeuwig, Hij laat nooit los, wat Zijn hand in ieder van ons (levenden en doden) is begonnen. (Psalm 138:8)

Zo kunnen wij priesters zijn en bouwen aan een heilige tempel. Dat is kerk zijn in de wereld.

Lezen:

Jozua 3: 14 – 4:8

1 Petrus 2: 1-10

Zingen:

Lied 730

Lied 199

Gespreksvragen:

1) Waar stond jou wieg en in welk gezin kwam je terecht?

2) Wat zou je aan de volgende generatie mee willen geven?

3) Voor wie wil jij vandaag een kaars aansteken?

We zullen je erg missen
want je bent er nu niet meer
En de dood kun je niet repareren
daarom doet het ook zo'n zeer

Maar wil je me wat beloven?
zul je gelukkig zijn?
Dan doet het dat ik jou zo mis
misschien niet meer zo'n pijn

We leggen mooie bloemen
met kleurtjes op je graf
En met mijn kleine zakdoek
droog ik mijn tranen af

*Ik heb een steen verlegd,
in een rivier op aarde.
Het water gaat er anders dan voorheen.
De stroom van een rivier, hou je niet tegen
het water vindt er altijd een weg omheen.
Misschien eens gevuld, door sneeuw en regen,
neemt de rivier m'n kiezel met zich mee.
Om hem, dan glad, en rond gesleten,
te laten rusten in de luwte van de zee.*

(Bram Vermeulen)

Boekentip: 'Door het oog van de familie. Liefde, leed en loyaliteit.'
Aan de hand van talloze voorbeelden schetst Else-Marie van de Eerenbeemt de invloed van de familie waarin je geboren bent op je levensloop en je levensgeluk.